

mit a világ nem adhat, de nem is vehet el. /Jn 14,27/ Istennek minden értelmet felülhaladó békességét. /Fil 4,7/ De Jeruzsálem nem ismerte meg, neki nem kellett ez a békesség. S ez éppen virágvasárnap történetében a legvilágosabb. Kétségtelenül igaz, hogy "az evangéliumok nem hagynak kétséget afelől, hogy ennél a messiáspolitikai demonstrációnál /virágvasárnapi hozsánnázásnál/ egy szörnyű félreértésről van szó, s ez alól még a 12 Apostol sem volt kivétel." /Stauffer/

S vajjon mi megismertük-e, amelyek a mi békességünkre valók? Emlékeztetlek édes Testvérek ennek az egyházi esztendőnek első istentiszteletére, amelyen szinte egész esztendőre - egész életre - szóló programot adott nekünk Isten: Krisztus a mi békességünk.

Észre kell vennünk "a meglátogatás idejét"!

Zakariás, az öreg, hűséges pap, Keresztelő János apja, csodálatosan szép énekében boldogan vall arról, hogy meglátogatta Isten az ő népét. Hallgassuk csak szószertint: "A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból, hogy megjelenjék azoknak, akik a sötétben és a halálnak árnyékában ülnek: hogy igazgassa a mi lábainkat a békességnek útjára!" /Lk 1,78-79/ Voltak, akik Zakariással együtt dicsőítették Istent a meglátogatás idejéért. De Jeruzsálem nem ismerte meg a meglátogatásnak az idejét. Ez az idő nem az ítélet ideje volt Jeruzsálem számára, hanem a kegyelem, az irgalom ideje. Egyik modern fordítás így is adja vissza az eredeti szöveget: "mivel nem ismerted fel azt az időt, mikor Isten /kegyelmesen/ rádtekintett."

Vajjon felismertük-e azt az időt, amikor kegyelmével közel jött hozzánk a mi Urunk? - "Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek!" /Apoc 3,20/